

Î N C H E I E R E

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Golovco Ecaterina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Ecaterinei Golovco, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Golovco Ecaterina și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 martie 2016, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 22 mai 2015, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Golovco cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 18 decembrie 2009, între SRL „Chișinău-Gaz” și Golovco Ecaterina a fost încheiat Contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 977 conform căruia SRL „Chișinău-Gaz” în calitate de furnizor s-a obligat să furnizeze pârâtului gaze naturale la locul de consum amplasat în mun. Chișinău, str. Mitropolit Gurie Grosu, 31.

Susține că prin hotărârea nr. 513 din 12 martie 2013 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la modificarea condițiilor la licența SA „Moldovagaz”, activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate în mun. Chișinău, din 01 ianuarie 2013 este transmisă de la titularul de licență SRL „Chișinău-Gaz”, titularului de licență pentru același gen de activitate SA „Moldovagaz”.

Menționează, în acest sens, că la data de 10 aprilie 2013 între SRL „Chișinău-Gaz” și SA „Moldovagaz” a fost încheiat Contractul de cesiune nr. 55, potrivit căruia SA „Moldovagaz” a primit dreptul la revendicările ce decurg din obligațiile cu privire la furnizarea gazelor naturale consumatorilor casnici din mun. Chișinău.

Afirmă că în temeiul art. 566 Cod civil, începând cu 01 ianuarie 2013, SA „Moldovagaz” a devenit succesori al drepturilor și obligațiilor contractuale ale SRL „Chișinău-Gaz” față de consumatorii de gaze naturale din mun. Chișinău.

Relevă că SA „Moldovagaz” în calitate de furnizor de gaze naturale a livrat la locul de consum sus menționat gaze naturale conform condițiilor stipulate în contract, executându-și astfel obligațiile sale integral și cu bună-credință.

Indică că la data de 15 septembrie 2014, în rezultatul verificării efectuate de către operatorul rețelei de distribuție (SRL „Chișinău-Gaz”) la adresa mun. Chișinău, str. Mitropolit Gurie Grosu, 31, s-a constatat încălcarea clauzelor contractuale prin depistarea conectării ilicite la rețeaua de gaze a utilajului de gaze, până la echipamentul de măsurare.

În contextul dat relatează că la data de 23 octombrie 2014, a avut loc ședința comisiei SA „Moldovagaz” cu privire la examinarea cazurilor de încălcare a clauzelor contractuale, în rezultatul căreia comisia a hotărât efectuarea unei recalculări pe o durată de 12 luni în suma de 35 304,45 lei.

Astfel, nerespectarea de către consumatorul Golovco Ecaterina a obligațiilor contractuale a generat apariția în sarcina sa a datoriei în suma totală de 35 304,45 lei, fapt ce se confirmă prin factura de plată și extrasul din contul personal al consumatorului.

La fel, indică că în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, în adresa debitorului a fost expediată pretenția nr. 09-2048 din 11 mai 2015 care a fost lăsată fără răspuns și executare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în energetică a Republicii Moldova nr. 415 din 25 mai 2011, art. 51 alin. (4) lit. c) din Legea cu privire la gazele naturale nr. 123 din 23 decembrie 2009, art. 512, art. 513, art. 572 alin. (2), art. 602, art. 668 Cod civil.

Solicită încasarea din contul pârâtei Golovco Ecaterina în beneficiul SA „Moldovagaz” a datoriei în sumă de 35 243,25 lei și suma de 1057,30 lei cu titlu de taxa de stat.

Prin încheierea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016, a fost dispusă atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz”.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul SA „Moldovagaz” a concretizat cerințele solicitând încasarea din contul pârâtei Golovco Ecaterina în beneficiul SA „Moldovagaz” a datoriei în sumă de 32 243,25 lei și 1057,30 lei cu titlu de taxa de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 10 martie 2016, acțiunea a fost admisă, fiind încasată de la Golovco Ecaterina în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria acumulată pentru neachitarea gazelor naturale furnizate în sumă de 32 243,25 lei și suma de 1057,30 lei ce reprezintă taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Golovco Ecaterina și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 512 Cod civil și art. 51 alin. (4) lit. c) din Legea cu privire la gazele naturale nr. 123 din 23 decembrie 2009, care reglementează aspectele ce țin de evidența consumului de gaze naturale, care indică că consumatorul final achită consumul de gaze naturale calculat prin

aplicarea sistemului paușal, dacă se constată încălcarea de către consumator a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale. Calculul consumului de gaze naturale în aceste circumstanțe se efectuează în conformitate cu Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect că de către Golovco Ecaterina au fost încălcate clauzele contractului nr. 977 din 18 decembrie 2009, fapt confirmat prin Actul din 15 septembrie 2014, Actul de control al echipamentului de măsurare din 15 septembrie 2014 și procesul-verbal nr. 104 din 23 octombrie 2014 cu privire la examinarea cazurilor de încălcare a clauzelor contractuale la locul de consum amplasat în mun. Chișinău, str. Mitropolit Gurie Grosu, 31, considerând întemeiată soluția primei instanțe cu privire la încasare de la pârâta Golovco Ecaterina a datoriei acumulate pentru neachitarea gazelor naturale furnizate în mărime de 32 243,25 lei și a taxei de stat achitate de reclamant la înaintarea cererii de chemare în judecată în mărime de 1 057,30 lei.

La 29 noiembrie 2016, Golovco Ecaterina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la o nouă examinare în prima instanță sau în apel, sau dispunând scoaterea cererii de pe rol conform art. 267 lit. a) CPC, ori emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și încasarea de la SA „Moldovagaz” în beneficiul Ecaterinei Golovco a taxei de stat în mărime de 726 lei achitată în instanța de apel și a taxei de stat în mărime de 484 lei achitată în instanța de recurs, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 8 000 lei și 30 % din valoarea acțiunii respinse.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fiind pasibilă de casare.

Susține că la dosar lipsește vreo citație sau recipisă prin care s-ar dovedi faptul citării sale legale, sau a reprezentantului său - avocatul Focșa Liviu pentru ședința de judecată în prima instanță din 10 martie 2016.

Afirmă că prima instanță a neglijat respectarea prevederilor art. 100 alin. (1) CPC, care indică clar regulile ce impun instanța la respectarea transmiterii actelor de procedură.

În acest context, relevă că nu i-a fost comunicată referința depusă de intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz”, care în mod indispensabil duce la citarea participanților la proces pentru o nouă ședință de judecată după data de 10 martie 2016.

La fel, indică că instanța a soluționat dreptul persoanelor care nu au fost implicate în proces și anume, nu a fost atrasă în proces în calitate de copârât fiica sa Gherșcovici Mara, or conform extrasului din Registrul bunurilor imobile din 19 august 2016, se atestă că Gherșcovici Mara este proprietara a cotei de 2/5 din bunurile imobile situate pe adresa mun. Chișinău, str. Mitropolit Gurie Grosu 31.

Menționează că la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să confirme împuternicirile reprezentantului intervenientului accesoriu SRL „Chișinău-Gaz”-Tudor Corina, care a semnat referința din numele SRL „Chișinău-Gaz” și a participat la ședința de judecată din data de 10 martie 2016.

Susține că cererea de chemare în judecată a SA „Moldovagaz” urma să fie scoasă de pe rol pe motiv de nerespectare a procedurii prealabile în conformitate cu art. 267 lit. a) CPC, însă în această parte instanța de apel nu s-a expus în mod explicit.

Remarcă că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, pct. 77 lit. c) din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în energetică a Republicii Moldova nr. 415 din 25 mai 2011, care indică că operatorul de rețea are dreptul să recalculeze consumul de gaze naturale conform sistemului pașal în cazul depistării încălcării clauzelor contractuale prin intervenție în funcționarea echipamentului de măsurare și/sau conectării neautorizate a aparatelor sau a instalațiilor de gaze naturale sau în cazul consumului de gaze naturale prin evitarea echipamentului de măsurare, în baza actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale și a probelor prezentate de operatorul de rețea.

În această ordine de idei relevă că în speța dată operatorul de rețea trebuia să prezinte probe ce ar confirma consumul de gaze naturale prin evitarea echipamentului de măsurare, considerând că acțiunea SA „Moldovagaz” este neîntemeiată pe motiv că nu întrunește condițiile de probațiune impuse de norma sus menționată.

La 17 ianuarie 2017, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” a depus referință prin care a invocat caracterul neîntemeiat al recursului și legalitatea deciziei instanței de apel, considerând recursul declarat de către Golovco Ecaterina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 04 octombrie 2016 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentei Golovco Ecaterina la data de 12 octombrie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 25880 (f. d. 147).

Astfel instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 noiembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Golovco Ecaterina este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Golovco Ecaterina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Nu pot fi reținute nici criticele recursului, precum că recurenta și reprezentantul acesteia nu au fost citați legal în prima instanță pentru ședința din 10 martie 2016, or prin recipisa contrasemnata se confirmă faptul înștiințării legale a avocatului Focșa Liviu despre examinarea cauzei la data de 10 martie 2016, ora. 10.00.

În această ordine de idei sunt lipsite de sens afirmațiile recurentului precum că nu au fost comunicate actele de procedură, deoarece potrivit art. 102 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Cu atât mai mult recurenta Golovco Ecaterina având la cunoștință despre examinarea prezentului litigiu, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele procedurale în termenii prevăzuți de lege, fapt, însă, ignorat de aceasta.

Totodată, nu au relevanță nici criticele formulate în recurs precum că au fost soluționate drepturile minorei Marei Gherșcovici care nu a fost atrasă în proces, aceasta deoarece ultima a fost reprezentată de mama sa Golovco Ecaterina (f. d. 24-verso), ori potrivit art. 79 alin. (1) CPC, drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanelor care nu au capacitate deplină de exercițiu și ale celor limitate în capacitatea de exercițiu sânt apărute în instanță de către părinți, înfietori, tutori sau curatori, de alte persoane cărora acest drept le este acordat prin lege.

La fel, urmează a fi respinse și argumentele recurenteii precum că la dosar nu sunt anexate înscrisuri care să confirme împuternicirile reprezentantului intervenientului accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” - Tudor Corina, iar cererea de chemare în judecată a reclamantului SA „Moldovagaz” urma să fie scoasă de pe rol pe motiv de nerespectare a procedurii prealabile în conformitate cu art. 267 lit. a) CPC, or din materialele cauzei rezultă contrariul (f. d. 28-29, f. d. 99-100), fapt ce indică că argumentele recurenteii în acest sens poartă un caracter declarativ.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să poseze puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Golovco Ecaterina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Golovco Ecaterina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Golovco Ecaterina se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva